

இந்திய விமானம்.

JL
Jm2, N211V
N21-1-5 ✓
219304

Registered No.—M-1512

டி.கே.

இந்திய விவசாயம்

INDIAN AGRICULTURE

ஓர் மாதாந்தர தமிழ் விவசாயப் பத்திரிகை

மலர்—1

மார்ச்சு 1921

இதழ்—5

பொருளடக்கம்

15 MAY 1921

MADRAS

பக்கம்

கால்நடைகளின் விஷப் பூண்டுகள்	...	...	59
பூஞ்சணம் போலொற்றவைகளால் செடிகளுக்			
குண்டாகும் நோய்			61
கால்நடையின் காலகதி			63
நெற்பயிர்	...	...	69
வெளவால் உரம்			72
மரங்களை வைத்துண்டாகக் குதல்	...		73

MADRAS :

SOUTH INDIAN PRESS,

82, Armenian Street.

1921

வருட சந்தா தபாற்குவி } சாதாரணப் பதிப்பு ரூ. 1-4-0
யுள்பட } க்ளேஸ் எழுதப் பதிப்பு „ 3-4-0

சாயம்

சாயப் பத்திரிகை

அலட்சணம், தாவர சாஸ்திரம், பயிர்களுக்கு கெடுதி யுண்டாக்கும் புழுப் பூச்சுகள், நோய் நொடிகள், ரசாயன சாஸ்திரம், தேனீ வளர்த்தல், பூ வளர்த்தல், பட்டுப்பூச்சி வளர்த்தல், கிருவிகள் செய்பக்கடிய சிறு தொழில்கள், கட்டுறவு இவைகளைப்பற்றிய விஷயங்கள் தக்கவர்களால் எழுதப்பட்டு வரும்.

வருட சந்தா } சாதாரண பதிப்பு ரூ. 1—4—0
(தபாற்கூலி யுள்பட) } உயர்தரப் பதிப்பு „ 3—4—0

(1) பிரதி இங்கிலீஷ் மாதமும் கடைசியில் வெளி வருவது.

(2) ஒரு வருடத்திற்கு குறைந்த சந்தா ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது.

(3) சந்தாத் தொகையை முன்னுடியே செலுத்தியாவது அல்லது வி. பி. யில் பணம் செலுத்தியாவது பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

குறிப்பு:— வி. பி. யில் அனுப்பப் படுபவைகள் யாவும் 'ரிஜிஸ்டர்' செய்தே அனுப்ப வேண்டியதாக விருப்பதால் அதற்காக அனு 2 பிரத்தியேகமாகச் செலுத்த வேண்டியதாகிறது. ஆகலால் சந்தாத் தொகையை மணியார்டர் மூலமாக அனுப்புவதால் தங்களுக்கு 2 அணுவரபமாவதைக் கவனிக்கவும்.

(1) சந்தா நேயர்கள் கடிதம் எழுதுதலையில் சந்தா நெய் பணிக் குறிப்பிட வேண்டியது.

(5) சஞ்சிகை 1920-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் முதல் தொடங்கிப் பிரசுரிக்கப்படுகிறது.

வருட மசதுவில் சேருகிறவர்களுக்கு முன் சஞ்சிகைகள் கூடிய வரை அனுப்பப்படும்.

இதை மாதிரிப் பிரதியாகப் பெற்றவர்கள் நமது பத்திரிகை லாபத்தைக் கருதியே பிரசுரிக்கப் படாமல் நமது தமிழ் எட்டின் கிருவிகளின் அபிவிருத்தியைக் கருதியே பிரசுரமாகி வருகின்ற தென்பதை உணர்ந்து, பத்திரிகை அனுப்பவேண்டாமென எழுதி விடாது, தாங்களும் இதற்குச் சந்தாதாரராகச் சேர்ந்து, நமது நண்பர்களும் சேரும்படியாகச் செய்வார்களென எதிர் பார்க்கிறோம்.

வினம்பர விதிகளுக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும்.

மாணேஜர்,

'இந்திய விவசாயம்' ஆபீஸ்.

82, அரமணிக்காரத் தெரு, சென்னை.

“கொழுமீதிற் குடிசை”

இந்திய விவசாயம்

- INDIAN AGRICULTURE -

A Tamil Monthly Journal devoted to Agriculture, Gardening and allied subjects.

மலர்—1

மார்ச்சு 1921

இதழ்—5

PLANTS

THAT ARE POISONOUS TO CATTLE

BY

MR. ANANTANARAYANA RAO, G. M. V. C.,
Lecturer, Veterinary College, Madras.

கால்நடைகளின் விஷப்பூண்டுகள்
(முன் தொடர்ச்சி)

6. Datura Stramonium

Syn. Thorn apple. Tamil. (ஊமத்தை)

இது ஏங்கும் காணப்படும் ஓர் சாதாரண செடி. இதில் இருவகைகள் உண்டு. ஒன்றில் வெண்மையான புஷ்பங்களும், மற்றொன்றில் கறுப்புத் தண்டும் ஊதா நிறமுமான புஷ்பங்களும் காணப்படுகின்றன. பித்திய வகையே மிகுந்த மயக்கத்தை உண்டாக்கக்கூடியது. இச்செடிகளின் சமீபங்களில் மாடுகள் மேய்வதில் விதைகளைத் தின்று, நஞ்சுண்ட குறிகளைக் கொள்ளுகின்றன.

குறிகள்—இவைகளைத் தின்ற பிராணிகளுக்குத் திமீர்வாதம், குக்காய் மாய் பின்னங்கால்களில் காண்கின்றன. நாடி புட்டியுக்கும், விழி குத்துக்கும், சில பிராணிகளுக்கு உஷ்ணமதிகரித்து, துடிக்கையால் மலஜலங்கள் அடைபடுகின்றன. பின் கிறுகிறுத்து மாணத்தை யடைகின்றன.

சிகிச்சை—பேதிக்குக் கொடுத்தல், நூறு பங்கு ஜீலத்தில் ஒரு பங்குத் தொடர்பியம் பெர்மாங்கனேட் (Potassium Permanganate) கலந்து தர

மணி நேரத்திற்கு ஒரு தடவை
பப்பிடித்துவிடுதல், பக்கங்களுக்கு

7. Potato Plant

Bot. Solanum Tuberosam. Tam. (உருளைக்கிழங்கு)

இதை யாவரும் அறிவார்கள், கிழங்குகளின் பொருட்டு இது பயிரிடப் படுகிறது. இதில் 'சோளனின்' (Solanin) என்ற க்ஷாரசத்து அடங்கியிருக்கிறது. அதினும் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடியவளவு இருக்கின்றது என்பதை அறிந்தால் ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கும். செடிகளிலும், முற்றாத கிழங்குகளிலும், பச்சைக் கிழங்குகளிலும், முளைகள் கொண்ட அல்லது அமுசிப் போன கிழங்குகளிலும், அதிகவளவு நஞ்சு உள்ளது.

குறிகள்—கோமாரி நோயில் காணப்படும் தோற்றங்களுக்கு அநேக மாய் ஒத்திருக்கின்றன. தீவிர உஷ்ணமடிகரிக்கும். பால் வற்றும். பற்களைக் கடிக்கும், மலபந்தம். பின் பேதியும், ரத்தக் கடுப்பும் உண்டாகும். சதை குறையும், பின் களைப்புடன் மாணமடையும்.

சிகிச்சை—கிளர்ச்சியைக் கொடுக்கும்படியான மருந்துகள், சங்கோசனகாரி அல்லது துவர்ப்பு மருந்துகள், அபினி ஹிருதய வலுவிற்கேற்ற மருந்துகள் இவைகள் கொடுக்கப்படலாம்.

8. Castor Plant.

Bot. Ricinus Communis. Tam. (ஆமணக்கு)

பேதிக்கும், விளக்கெரிப்பதற்கும் உபயோகமாகும் இதன் ஏண்ணெய்க் காக இது சர்வ சாதாரணமாய் பயிரிடப்படுகிறது. பாம்பின் நஞ்சை ஒத்த 'ரிசைன்' என்னும் விஷம் கொட்டைமுத்துப்பிண்ணாக்கிலிருக்கிறது. பிண்ணாக்கு உரமாக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் தற்செயலாய் மாடுகள் இதைத் தின்று விஷத்தைக் கொண்டுவிடுகின்றன.

தோற்றம்—வார்தி எடுக்கும். எதையும் விழுங்குகிறதற்கு கஷ்டப்படும். வயிற்றுநோய், ரத்தபேதி, பின், அங்கங்களில் பலஹீன முண்டாகி, களைப்புத் தோன்றி மாணமடையும்.

சிகிச்சை—மரங்களின் பால் அல்லது கோந்து கலந்த ஜலம், அபினி, கிளர்ச்சியைக் கொடுக்கும் மருந்துகள் இவைகளால் குணமடையலாம்.

FUNGUS Di.

WILLIAM McRAE,

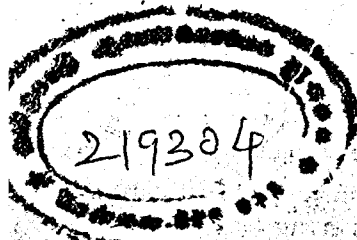
பூஞ்சணம் போலொற்றவை

செடிகளுக்குண்டாகும் நோய்

நாம் விளைவிக்கிற சோளம், கரும்பு, புகையிலை முதலிய பயிர்களில், சில வருஷங்களில் நோய் விழுவதனால் மாகுல் அதிகமாய்க் குறைகிறது. நோய் விழுந்த பயிரின் சொந்தக்காரனை நோய் விழுந்த பயிரைக் காட்டி ஏன் நோய் விழுந்தது என்று கேட்டால் அவன் பூச்சி விழுந்ததென்றும், குளிர்த்த காற்று அடித்ததினால் வந்ததென்றும், அதிக மழையினாலும், சில போது மழையில்லாததினாலும், அகாலம் நழியினாலும் உண்டானது என்றும் சொல்லுவான். சில சமயங்களில் காரணம் இன்னதென்று தெரியாமல் ஒன்றும் செய்யத் தோன்றாமலிருந்து விடுவான். அவன் அப்படி யிருப்பது ஒருவிதத்தில் நியாயந்தான். ஆனால் நோயுண்டாவதற்கு காரணமானவைகள் விருத்தியாவதற்கு அனுகூலமானது காலநிலைமையாதலென்று அவனுக்குத் தெரியாததினால்தான்.

செடிகளின் இலை முதலியவற்றை பூச்சிகள் தின்று அதிக நஷ்டம் உண்டாக்கும். பூச்சியைத் தவிர இதர வஸ்துக்களும் பூஞ்சணம்போலற்றவைகளும் கூட நோயுண்டாக்கி நஷ்டப்படுத்தும். பின் சொன்னவைகள் கண்ணுக்குப் புலப்படாததினால் அவைகளை அதிகமாய்க் கவனிப்பாரில்லை. இதனால் குடியானவனுக்குத் தெரியாதென்று சொல்ல இடமில்லை. ஏனென்றால் அவைகளில் சிலவற்றைத்தான் கண்ணால் பார்க்கமுடியும். மற்றவைகளை பூதக்கண்ணாடி போன்றவைகளின் உதவியால்தான் தெரிந்துகொள்ளக்கூடும்.

பூஞ்சணம் போலொற்ற நோய்களில் சிலவற்றை விவரிப்போம். மழை காலத்தில் ரோட்டுப் பக்கங்களிலும், புலங்களிலுமுள்ள புல்லோடு அநேகவித காளான்கள் முளைக்கும். சிலவித காளான்களைத் தின்கிறார்கள். கண்களுக்கு வெகுவாய்த் தென்படக்கூடிய பூஞ்சணங்கள் இவைதான். அவைகளால் நஷ்டமொன்றுமில்லை. அவைகளில் சில உபயோககரமாய் இருக்கின்றன. ஒரு தேக்காய்த் துண்டை கொஞ்சகாலம் மூலையில் போட்டுவிட்டால் அது சில யிடத்தில் கருப்பாகவும், சிலயிடத்தில் மஞ்சளாகவும் இருக்கிறது. இந்த மாறுதல்கள் பூஞ்சணத்தால் உண்டாகிறது. பூஞ்சணம் பூத்த கருப்பாகவும் மஞ்சளாகவும் தோன்றுகிறது. இந்தப் பூஞ்சணந்தான் Fungus என்பது. சோளச் சுதிரில் கருப்பு நோய் விழுவது நமக்கெல்லாம் தெரியும். இது நிலத்திலிருந்து முளைக்கிறபொழுது துளம் பயிரிலேயே மிகவும் துட்பமான பூஞ்சணம் நுழைவதனால்தான். கதிர் வருகிறவரையில் செடியினுள்ளே பூஞ்சணம் இருக்கிறது இல்லாததும் கண்டுபிடிக்கமுடியாது. இந்த பூஞ்சணம் கதிர் முற்றுகிறபோது தாளியமிருக்கிற இடம் முழுவதையும் கருப்புப் பொடியால் நிரப்புகிறது. இந்தப் பொடி பூஞ்சணத்தினுடைய துட்பமான விதை. புகையிலை, எள், அயிரை முதலிய செடிகளில் இலைகளின் பேரில் சாதாரணமாய் சாம்பல் நிறம் படர்வதுண்டு. இதுவும் பூஞ்சணம் தான். கரும்பு பயிரிடவோர்களுக்கு காண வேண்டுவதற்கு முன் கரும்பு

ன்னதென்று தெரியும். இந்த பல்வல்லம் செய்யவும் உதவாது. சிவந்த புள்ளி மயமாபிருக்கும். நல்ல பூதக் கண்ணாடியின் உதவி உதவுவதான உண்டாகிறது.

Mr. Soloman

இந்தப் பூஞ்சணம் எந்தவிதமாய் செடிகளைக் கொள்ளுமென்று பார்ப்போம். செடிகள் பச்சையாய் இருக்கிறபோது நிலத்திலிருந்து வேராலும், ஆகாசத்திலிருந்து இலைகளாலும் உணவு வஸ்துக்களைக் கிரகித்து அவைகளிலிருந்து தங்கள் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய உணவை உண்டாக்கிக் கொள்ளுகின்றன. ஆனால், பூஞ்சணமோ நிலத்திலிருந்தும் ஆகாசத்திலிருந்தும் நேராய் தனக்கு வேண்டிய உணவை யடைகிறதில்லை. அவ்வுணவை இதர செடிகளின் மூலமாய்தான் பெறுகிறது. பூஞ்சணம் ஒரு பசுமை யான செடியில் பிரவேசித்தபோது அந்தச் செடியானது தனக்குண்டாக்கிக் கொண்ட உணவை இது உபயோகித்து அதனால் வளர்கிறது. செடிகள் தனக்கும், தனக்குள் சேர்ந்த தானாய் நிலத்திலிருந்தும் ஆகாசத்திலிருந்தும் உணவை யடைய சக்தியில்லாத பூஞ்சணத்தின் உபயோகத்திற்காகவும் போதுமான உணவை உற்பத்தி செய்யமுடியாது. பூஞ்சணம் செடிக்குண்டான ஆகாரத்தை உட்கொண்டு செடியை சாகடிக்கிறது. சிலவற்றில் வேரிலிருந்து இலை முதலிய பாகங்களுக்கு நீர் செல்லுகிற தட்பமான குழாய்களில் இந்தப் பூஞ்சணம் நிறைந்து நீர் மேலே செல்லவொட்டாமல் அடைப்பதனால் செடிகள் நீரில்லாமல் வாடி செத்துப்போகின்றன. செடி காய்ந்து போகிறபோதாவது அல்லது செத்துப்போன பிறகாவது தனக்கு ஆகார மில்லாதபோது இதர செடிகளில் பிரவேசிக்கும் பொருட்டு பூஞ்சணம் விதையிடுகிறது. இந்த விதைகள், வெருவாய் இடமாறுதலுக்காக செடிகளின்மேலுண்டாகிறது. அப்படிப்பட்ட விதை ஒன்று யிருந்தால் கண்ணுக்குத் தென்படாது. ஆனால் அவைகள் கூட்டமாயிருந்தால் சோளத்தில் தென்படும் கருங்கதிர் போலப் புலப்படும். சாதாரணமாய் ஒருவகை பூஞ்சணம் ஒருவகைச் செடியின் மேலாவது அல்லது இரண்டொரு ஜாதி செடிகளின் மேலாவது வளரும். எல்லாவற்றிலும் வளராது. இவ்விதைகள் ஒரு செடியிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு எவ்விதமாகச் செல்லுகின்றன? இவ்விதைகளை அகிசமாகப் பரவச் செய்வது காற்றுதான். விதைகள் அதிகச் சிறிதாக விருப்பதால் காற்று கொஞ்சமாக அடித்தாலும் இவைகள் அதிகமாய்ப் பரவி அநேக செடிகளின்மேல் படர்ச்சென்றன. பூச்சிகள், இப்படி இவ்விதைகள் படர்ந்த செடிகளின்மேல் உட்சுரந்தால் இந்த விதைகள் அவைகளின்பேரில் ஒட்டிக்கொள்ளும். பூச்சிகள் பறந்து, நோய் விழாத மற்ற செடிகளுக்கு, இந்த விதையைக் கொண்டுபோகின்றன. கவிகள் இவ்விதமான செடிகளின் மத்தியில் வேலை செய்யும்போது அவர்கள் கையின்பேரிலும், துணியின்பேரிலும், மம்மட்டியின் பேரிலும் ஒட்டிக்கொள்ளும். அவர்கள் நோயில்லாத செடிகளின் மத்தியில் வேலை செய்யும்போது முன் ஒட்டிக்கொண்ட விதைகள் இந்த செடிகளில் ஒட்டிக்கொள்ளும். களத்தில் தாம்படிக்கும்போது நோயுண்ட கிடிலுள்ள கருப்புப் பொடி நல்ல கதிர்களிலும் கலக்கும். இப்படி கலந்துபோன விதையை எடுத்து விதைத்தால், அதிலிருந்து முளைக்கும் இளம் பயிரிலும் இந்த நோய் பிரவேசிக்கும், செம்புள்ளி புளிப்புநோய் உள்ள காணையை நடட்டல் அதிலிருந்து உண்டாகிற செடிமுளைபிலும் இந்த வியாதி யிருக்கும்.

இதர

செடிகளுக்கு வருகிற நோய் என்ன செய்யலாம்: எல்லாவற்றிலும் தகுந்த நிலைமைகளை உண்டாக்குவது ப்பதற்கானவைகளை நீக்குவதுதான். அவைகளின் பாகங்களாவது புலன்களில் உட்கொண்டவை பொறுக்கி எரிக்கவேண்டும். இப்படி நோய் விழுந்த செடிகளைப் போடக்கூடாது. நோய் விழுந்த செடிகளின் விதையை விதைக்கக் கூடாது. பிளந்தால் சிகப்பாய் தோன்றுகிற கரும்பு காணைகளை ஆலையில் ஆடவேண்டுமே யொழிய நடக்கூடாது. சோளத்தில் கருங்கதிர் உண்டாக்கு மிடங்களிலுள்ள விதைச் சோளத்தில் 100 பாகம் தண்ணீருக்கு 2 பாகம் மயில் துத்தம் கலந்த நீரில் 15 நிமிஷம் ஊர்ப்போட்டு அந்த விதையை பெடுத்து விதைக்கவேண்டும்.

THE PRESENT CONDITION OF CATTLE

BY

Mr. K. R. SANKAR, Agricultural Inspector, Pudukkottah.

கால்தடையின் கால்கதி

(முன்நோட்டீச்சி)

இடம்:—கிராமக் கோவிலுக்கு முன்னுள்ள பெரிய மைதானம்.

“பொழுது புலர்ந்தது, கிழக்கு வெளுத்தது கோழி கூப்பிடுது, எழுந்திரு சுப்பா” என்று ஓர் சத்தம் கேட்க, வீட்டின் திண்ணையில் படுத்திருந்த சுப்பன் என்ற 16 வயது சிறுவன் எப்போது பொழுது விடியுமென்ற ஆவலாய் எதிர் பார்த்த, இரவு முழுமையும் தூக்கமின்றி நுத்தால் சோலென்ற எழுந்திருந்த மாட்டுக்கொட்டைகளுக்குப் போனான். அவன் வந்ததும் மாடுகளெல்லாம் எழுந்த சுளுக்கெடுக்கும்படி கைகால்களை நீட்டி மடக்கி வெளியே போவதற்கு சித்தமாயின. தம்பு தறித்ததும் வெளியே குதூசலமாய் ஓடின. பிறகு கீராடி ஆடை ஆபாணங்கள் அணிந்த குஞ்சு குழந்தைகளுடன் கோவில் தரிசனத்திற்கு வந்தன. ஆகி “நந்திவர்மன்” வம்சத்திலுதித்த கம்பீர ராஜாருட்டி ரிஷபத் திற் றுக்குச் சூத்துக் கல்யாணம் நடத்துவதாகவும் அதற்கு இஷ்டமிதர பந்துஜன்களுடன் வரவேணுமாய் காமதேனு என்ற பெயருள்ள கிழப்பசு எழுதிக்கொண்டதற்கிணங்க கால்தேய்தார். செல்லாரர், ஆலம்பாடியார், புலிக்குளத்தார், புங்குணாரர், உன்சாட்டார், கைமையார், மகிஷ வர்க்கத்தினரும் அசுவ வர்க்கத்தினரும் அன்று வந்து கோவிலுக்கு எதிரில் அவாவர்களுக்கு ஏற்பட்ட விடுதியில் தங்கினார்கள். குஜராதியார், டில்லியார் இன்னும் மற்றவர்கள் தங்கள் வாக்கடாமையைப்பற்றி விசனப்பட்டு கல்யாணப் பிள்ளைக்கு ஆசீர்வாதம் செய்து வெருமான்கள் அனுப்பியதோடு தங்கள் (போட்டோ) படங்களை அனுப்பிவிட்டார்கள். வந்திருந்தவர் சுமார் ஆயிரம் பேர் இருக்கும். அதற்குத் தகுந்தபடி மூன்று பங்கு மனிதர்களும் கூடியிருந்தனர். நமது சாஸ்திரியாரும் உத்தியோகஸ்தரும் அன்று காலையில் சத்திரத்தில் வந்திறங்கி, காலைக் கடனை முடித்து மூன்று மணிக்கு முன்னாலேயே அங்கு போகவேணும் என்று நினைத்தது, கோவிலுக்கு வந்தவர்கள் சென்றனர்.

இன் இன் கல்யாண சங்கதி தெரியு
கிடுக்கின்றனர். எத்தனை மாடுகள்
படிய காதித்தைப் பார்த்து "இதென்

7. Potato என்றார்.

Bob. Solon அமைப்படியங்கள்.

இந் பாசனதர்.—என்ன! என்னக்குத் தெரியாதா! ஆதி கந்திவர்மன் "வம்சத்தி
வழி கம்பீர ராஜாருட்டி ரிஷபத்திற்கு மூக்குக் குத்தி கல்யாணம் நடப்பதால் இவ்வுட
மித்ர பந்து ஜனங்களுடன் வாவேணுமாய் கிழப்பசு எழுதியிருக்கிறது."

சாஸ்திரி.—"இப்போது இன்னொருவரைப் படிக்கச் சொல்லோம்" என்று அருகி
லிருந்த ஒரு மிறுசுதாரைப் படிக்கச் சொன்னார்கள். அதற்கு அம்மிராசுதாரர் "கால்
நடைச் சுந்தை—மாட்டு வேடிக்கை—எல்லாரும் வாவேண்டும்" என்று படித்தார்.

உத்தியோகஸ்தர்.—இதென்ன இப்படி படிக்கிறான் என்று மனதிற்குள் எண்ணி
"சரி கழிகை ஆய்விட்டது, கோலிலுக்கு போகவேணும்". என்று சாஸ்திரிகளுடன்
வேகமாய் டுத்து கோலில் முன்னின்ற கட்டத்துடன் சேர்த்து கொண்டனர். சில நிமி
ஷத்திற்கெல்லாம் அந்த சுப முகூர்த்தத்தில் அந்த ராஜாருட்டி ரிஷபத்திற்கு நெற்றியில்
குங்குமம் சந்தனம் சாற்றி, கொம்பில் ஜரிகை வேஷ்டி கட்டி, கெட்டி மேனம் அடிக்க,
மூக்குக் குத்தினார்கள். மூக்குக் குத்தி கயிறு போட்டதும் அது "கவாயிக்கும் மற்ற பெரி
யோர்களுக்கும் தலைவணங்கி ஆசீர்வாதம் பெற்று ஒரே குதியாய்க் குதித்து வெளியூர்களி
லிருந்து வந்திருக்கும் பெரியோர்களின் ஆசீர்வாதம் பெற ஓடியது. இதைக் கண்ட கிழப்
பசு "அடே! ஓடாதே! ஜனகெருக்கம்" என்று சொல்லும்போதே வெகு தூரம் சென்
றது. பிறகு காமதேனு என்ற இரத்தக் கிழப்பசு சாஸ்திரிகளைப் பார்த்து "ஐயா பெரியோ
ர்கள் கிருபையால் முகூர்த்தம் நடந்தது, உங்களுக்காக பால் தயாராயிருக்கிறது சாப்பிடுங்
கன்" என்று லோட்டாவை காண்பித்தது, சாஸ்திரியார் ஒரு லோட்டை பால் சாப்பிட்டு
விட்டு மற்ருன்றை உத்தியோகஸ்தரிடம் கொடுத்தார். அதை அவர் கீழே வைத்த
விட்டு, தன் சட்டைப் பையிலிருந்து ஒரு பொட்டலத்தை எடுத்து, அதிலிருந்து கருப்புப்
பொடியை ஒரு வெள்ளைப் பாதிரத்தில் போட்டு, வடிக்கட்டிய கஷாயத்தை பால் பாற்
திரத்தில் கொட்டும்போது கிழப்பசு பதறி "ஐயா! ஐயா! இப்படியும் செய்யலாமா? எங்
கன் என்ன செய்தோம்?" என்றது.

உத்தியோகஸ்தர் உடனே அப்படியே கஷாய லோட்டாவை கைபதறி கழுவு விட்டு
விட்டார். பிறகு "என், என்ன சங்கதி ஒன்றும் தெரியவில்லையே" என்றார்.

கிழப்பசு.—"அந்த மண்ணை என் பாலுடன் சேர்த்தீர்கள். நாங்கள் என்ன கெடுத்தல்
செய்தோம்."

உத்தியோகஸ்தர்.—சிரித்துக்கொண்டு "இவ்வளவுதான். இது காயிப் பொடி, கஷா
யப் போட்டு பாலுடன் சேர்த்த சாப்பிடப் போகிறேன். இதில் என்ன அதிசயம்!"

கிழப்பசு—இதைக் கேட்டக் கிழப்பசுவுக்கு அடிவயிறு தூக்கிப்போட்டது. பிறகு
"ஐயா! எது எப்படியிருந்தாலும் அப்படி மண் லைப்பது இங்கே கூடாது. அன்று என்
னைக் காப்பாற்றிய நீங்கள் செய்வதைப் பார்த்தால் தெரியாததனத்தினால் செய்தீர்களே
ன்று நினைக்கிறேன். உண்ட விட்டிற்கு இரண்டாம் நினைக்கலாகாது என்று உலகத்தில்
சொல்லுவார்கள். அவ்வாறு திருடர்களும் நடத்தக்கொள்ளுகிறார்கள். எப்படி யெனில்
அவர்கள் எப்போதாவது ஒருவர் வீட்டில் சாப்பிடும்போது சோற்றில் கொஞ்சம் மண்
னைக் கிளிக்கிறார்கள் சாப்பிடுவது வழக்கம். இப்படிச் செய்வதால் பின்னால் அந்த வீட்
லுக்கு நிகுடலாம். அதுமாதிரி எங்கள் கீழ்க்கைத் கோருகிற எவரும் பாலுடன் மண்

பம்ன் வாயிலிருந்து தப்பிப் பிழைத்தே
மேன் என்று திரும்பியும் ஆய்விட்டது
அவரைத் தேடி அவரிடம் நடந்த சங்கதி

சாஸ்திரியார்—"சரி உன் மக்கள் பிட்டு
ஆசைப்பட்டு போவதற்கு இதைதான் என்ன செய்வான்

கிழப்பசு—இங்குள்ள பயமறிபாது அவைகளைக் கேட்டால் ஒரு வேளை
சொன்னால் சொல்லும். இவ் விஷயங்களில் குழங்குகளில் இடித்ததைக் கேட்பது
கூடாது.

உத்தியோகஸ்தர்—அதனால் என்ன கெடுதி? ஒரே ஊரிலிருக்கிறதைப் பார்த்திலும்
தேசங்கள் பட்டணங்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பார்த்த வருவது கல்லதானே.

கிழப்பசு—ஐயா அந்த அனுபோகம் எனக்குண்டு. 5, 6 வருஷத்திற்குமுன் நான்
ஒரு பட்டணத்திற்குப் போயிருந்தேன். அங்கே வெளி வாசலுக்கு போவது கஷ்டம்.
காலா போடாபோய் புல் மேய்வது என்பதை மறந்துவிடவேண்டும். அங்கே ஒரு பின்
நாயைப் பரிசெடுத்தேன். பட்டணம் என்று கேட்கும்போது என் வயிறு எரிசிறந்தே.

உத்தியோகஸ்தர்—அதென்ன சமாளிக்கும்.
கிழப்பசு—அங்கே கன்றுக்குட்டிக்கு ஒரு சொட்டுப் பாலும் கொடார்கள். கன்
றைச் சாக அடித்த அதன் தோலை வைக்கோல்மேல் சாற்றி கன்றுபோல் எங்களுக்கு
காண்பிப்பார்கள். அப்போது பின்னையின்மேலுள்ள வாஞ்சையினால் அந்தத் தோலைப்
பார்த்ததும் பால் சுறப்போம். அந்த அரியாயம் எஞ்ஞண்டு.

உத்தியோகஸ்தர்—சிலா, சிலா, இப்படியும் நடக்கிறதா? இதுதான் காகீசமா?

கிழப்பசு—இன்னும் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். கன்று பெரிதாகி பால் மறத்துப்
போனால் அதை ஒரு பெரிய குற்றமாக எண்ணி உடனே எங்களை அவ்வூர் கொலைக் கள
த்துக்கு கொண்டிப்பாய் தூக்கு தண்டனை விதிக்கிறார்கள். இவ்வூரிலிருந்தும் அடுத்த
கிராமத்திலிருந்தும் அகேகும்பேர் பட்டணம் பார்க்கப்போய் அங்கேயே கொலை யுண்ட
னர் ஆகையினால்தான் இந்தப் பட்டிக்கூடு போதுமென்று இங்கே திரும்பி வந்துவிட்
டேன்.

உத்தியோகஸ்தர்—"ஐயோ! பாவம்! பட்ட காலிலே படும், கெட்ட குடியே கெடும்
என்று சொல்லுவதுபோல உங்களுக்கு ஒரு ஆபத்துக்குப் பின் ஒரு ஆபத்து வருகிறது"
என்று விசனப்பட்டார்.

கிழப்பசு—ஆமாம் இருந்தாலும் கஷ்ட காலத்தில் விசனத்திற்கு இடம் கொடுத்த
அதைரியப்பட்டால் இன்னும் அதிசயமான மோசம் வரும்; ஆகையால் நீங்களும் சாஸ்திரி
களும் என்றும் யோசித்து இந்தக் காலத்தில் எது யுத்தமோ அதைச் சீக்கிரமே செய்யும்
படி பிரார்த்திக்கிறேன், நாமதம் வேண்டாம்.

உத்தியோகஸ்தர்—மெதுவாக "சாஸ்திரிகளே முன்னே கொஞ்ச ரூபாய் செடுத்து
இதை மீட்டினோம், இப்போது ஆபாயம் கிள்துது என்றால் நம்மாலாகாதே என்ன செய்
வது" என்றார்.

சாஸ்திரி—கல்லது எல்லாவற்றிற்கும் நாம் அந்தக் குடித்தனக்காரரின் மகனைப் பார்க்
ப்போம். அந்தக் கட்டத்தில் ராஜாருட்டி மாடோடு ஓடி யாராவது வேஷ்டியை எடுத்த
துக் கொள்ளுகிறார்களா என்று பார்த்துக்கொண்டிருந்த சுப்பன் என்ற பைட்டனைக் கூப்
பிட்டார்கள்.

சுப்பன்—சாமி! "கமஸ்காரம்."

பம்

“வெய்யை” அடிப்படையில், எட்டி
யமுறத்தி விட்டிவிட்டது.

7. Potato “தெற்கென்ன தடை. இத்தகையினாலே

புறம், நெய்யை வட்டியுருப்பேன் தெரியுமா, காம் சத்திர்த்துக்கு போ
வருகிற ஒரு சத்தம் போடுகிறேன். ஒரு வரும் பாருங்கள்.”

சாஸ்திரி—அதிருக்கட்டும். அத்தகையினையும் அதன் தம்மையையும் தகுந்த விடையால்
கொடுத்துவிடலாமா என்ன?

சுப்பன்—சுவாமி அத்தப்பேச்சை இங்கு பேசவேண்டாம். என் பிரான்ஸ் போன
லும் கொடுக்கமாட்டேன். எங்களுக்கு இப்போது இருக்கிற கொள்கை எல்லாம் அமை
களினால்தான்.

சாஸ்திரி—வெய்யை விட்டது, ஜாகைக்குப் போகிறோம். உன் கையையும் உட்
கிக்கொண்டு வா. கொஞ்சம் பேசவேணும். சாயத்திரம் வருக்குப் போகலாமென்றிருக்
கிறோம்.” எல்லோரும் போகிறார்கள். கூட்டம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் கலந்து கிழ
லைத் தேடிப் போக ஆரம்பித்தன. கிழப்பசு அத்தக் கூட்டத்தில் யார் யார் வந்திருக்கிறார்
கென்று பார்த்த அவர்களுக்கு உபசாரம் பேசுவீட்டு சத்திர்த்திற்கு தன் மருளான்
வந்தது. குடித்தனக்காரரும் சுப்பனும் அங்கு சேர்த்துக்கொண்டனர். மோட்டாரும் மெ
துவாக வந்து மாத்தடியில் வந்து நின்றது.

சாஸ்திரி—ஐயா, இப்படி வரும். உம்முடைய கையை விடக்கு கொடுப்பீரா? அது
அறுத்து ரூபாய் கொடுக்கிறோம்.

குடித்தனக்காரர்—சுப்பனைப் பார்த்து மெதுவாகக் காதில் “தம்பி” என்ன சொல்
வ்கிறாய், கெட்டு எப்போது இங்கு வில்லை கெட்டுக்கொண்டு” என்று சொன்னான்.

சுப்பன்—ஐயா! மாட்டோடு என்னுமே போவேன். அதற்கு சம்மதமானால் செய்யுங்
கன்” என்று சொல்லும்போது எண்ணீர் கன கன என்று உதிர்த்தான்.

குடித்தனக்காரர்—கல்லவேளை, காலையில் வந்த மனிதனிடமிருந்து அச்சாரம் வாங்க
வில்லை. கெட்டு இந்த ஒரே மான். ஆகையினால் இதில் காம் தலைபிட்டுக்கொள்ளலா
காது. மேலும் இம்மாதிரி இன்னும் கெட்டு காலுபே மதிக்கிறார்கள். என்று நினைத்த
சாஸ்திரிகளைப் பார்த்து “ஐயா! அன்றைக்கு இந்தக் கிழட்டிப் பசுவை ஒருவனிடம் விற்
றேன், அது தெரிந்த இந்த பைபன் இரண்டு நாள் சாப்பிடவில்லை. கல்லவேளை இந்த
ஐயா அதை அவனிடமிருந்து வாங்கி இக்கேசேயே விட்டு வைத்திருந்ததினால் இவன் முகத்
தில் சந்தோஷம் தோன்றிற்று. மாடென்றால் உயிர்விடுவான். அதுவும் அத்தக் கையை
யும், இந்தப் பசுவையும் சிறு கன்றுமுதல் கண்ணிமைப்போல் வளர்த்திருக்கிறான். ஆகை
யினால் அவன் சும்மதமில்லாமல் விற்கமுடியாது. இப்போது அவனுக்கு விற்க இஷ்ட
மில்லை என்பது அவன் முகக்குறியால் தெரியலாமே” அப்போது சுப்பன் “சாஜா”
என்று ஒர் உத்த சத்தம் போட அத்தக் களை எங்கிருந்தோ ஒடிவந்தது.

சாஸ்திரியார்—பசுவைப் பார்த்து “உன்னைப் பிடித்த சனியன் இன்றோடு போக
ட்டும். நீ உன் மக்களுடன் இவ்வூரிலேயே சுசமாக வாழும்படியான ஏற்பாடு செய்கி
றோம்.

கிழப்பசு—எருமைகளும் குதிரைகளும் கட்டப்படுகின்றன. அவைகளையும் கவனி
க்க வேண்டுகிறேன்.

உத்தியோகஸ்தர்—“இதான் சாதுக்களுக்கு அடையாளம். கன்றப் பிரிதின் சுகத்
கிற்குப் பரித்த பேசினால், இப்படி யார் சொல்லப் போகிறார்கள்?” என்று சொல்லும்

பெரியோர்க்கு கலந்து சாப்பிடமாட்ட
எங்களுக்கும் குடிப்பவருக்கும் வேண்டாம்.

உத்தியோகஸ்தர்—சாஸ்திரிகள் இ

சாஸ்திரி—“எல்லாம் நான் சொன்னால் போய்
ந்தேன். இனி நீங்கள் மறக்கமாட்டீர்கள்.”

உத்தியோகஸ்தர்—“சாபி சாப்பிடுவது மாடுகளுக்கு விபரீதம் என்று
தெரியாது.”

கிழப்பசு—“தேக புஷ்டியைத் தருவது பாலா? மண்ணா? மண் விற்று காசு பறிக்
கும் வியாபாரியின் மாயம் இது.”

உத்தியோகஸ்தர்—“இனி சுயமான பாலத்தான் குடிப்பேன். மற்றவர்களையும் அவ்
வாறு செய்யத் தூண்டுவேன். கல்ல பால் கிடைப்பதற்கு எங்கும் பசு மடங்கன் கட்டுவ
தற்கு ஏற்பாடு செய்வேன்.” என்று அச்சை அறிய வைக்கியத்துடன் சொன்னார்.

இந்த சமயத்தில் ஒரு சேவகன் தன் எஜமானன் சாபிப் பொடியை பெட்டியிலிரு
ந்து எடுத்துக்கொண்ட மறத்துவிட்டாரென்று நினைத்து வண்டியில் கொண்டுவந்த பெட்
டியினில் ஒன்றை தலைபில் எடுத்துக்கொண்டு வந்தான். அதைப் பார்த்த உத்தியோகஸ்த
ர் “இந்தப் பெட்டியை யார் கொண்டுவரச் சொன்னார்கள்? சரி, இருக்கட்டும். வெளியே
போவதற்கு புதுச் சடாவை எடு” என்று சொன்னார். பெட்டியை கீழே இறக்கி மூடி
யைத் திறந்து புதுச் சடாவை எடுக்கும்போது அப்பெட்டிக்குள் இன்னும் புதுசான
ஜோடிகள், செருப்புகள் ஒரு டஜன் ஜதைகளிருப்பதை அங்கிருந்த மாடுகள் பார்த்
தன. இதைப் பார்த்ததும் இவர் செருப்பு வியாபாரியோ என்று திகைத்தன. கிழப்பசு
“ஆகா! இவர் செருப்பு வியாபாரம் செய்பவர் என்று நினைப்பது பிசு. ஒருவேளை
அந்த கலிகால காகிகள் என்ற பிறட்டு சாஸ்திரி செய்த உபக்கிரமத்தை யாவது அல்லது
அவர் எழுதிய புராணத்தையாவது கேட்டிருக்கவேண்டும்” என்று எண்ணி “ஐயா! ஒரு
வருக்கு இவ்வளவு ஜோடிகள் என்றால், எங்களில் அநேகம் பேருக்கு அகால மாணம்
ஏற்படுவதற்கு அதிகமாக? என்றது.”

உத்தியோகஸ்தர்—இதைக் கேட்டதும் சுருக்கென்று மனதில் பட்டது. “ஐயோ!
அன்றொருவர் செய்த உபக்கிரமத்தில் தோல் சாமான்சு கல்லது என்றும், விதம் வித
மான ஜோடிகள், இடுப்புப் பட்டைகள், தோல் பெட்டிகள் இன்னும் மற்றவைகள் மனித
ர்கள் சதா உபயோகப்படுத்தினால் அவர்களுக்கு மேன்மை என்றும் சொன்னார்.” கேட்
பார் பேச்சைக் கேட்டு மதிமோசம் போனான்.

கிழப்பசு—“ஐயா! நீங்கள் செருப்புகள் போட்டுக்கொள்ள வேண்டாமென்று சொ
ல்லவில்லை. ஒன்றிரண்டு ஜோடிகள் வைத்துக்கொண்டால் போதாது, இதைப்பற்றிப்
பேச என் கா எழவில்லை. அதிகமாகத் தோல் சாமான்களில் கவனம் செலுத்தி எங்களை
பாலியத்திலே யமனுக் கிரையாக்க வேண்டாம்” என்று மன்றாடித் கேட்டுக்கொண்டது.

இந்த சமயத்தில் ஒரு மோட்டார் தடபட தடபட என்று வாவும் மாடுகள் அங்கு
மிங்கும் மிரண்டு ஒடுகதைப் பார்த்த உத்தியோகஸ்தரும் சாஸ்திரியாரும் மோட்டாரை
அங்கேயே நிறுத்தினார்கள்.

கிழப்பசு—மோட்டாரைப் பார்த்து உன்னை யார் கூப்பிட்டார்கள்? எல்லாரையும்
ஒரு கலக்கு கலக்கிவிட்டாயே!

மோட்டார்—“என்னை அழைப்பதற்கு ஆறுமாதமாகப் பிரயாணப்பட்டீர்கள்.
ஐயோ, போகட்டும் இவ்வளவு தூரம் வருத்தி அழைப்பதைத் தான் மறப்பானேன் என்று
நான் இந்த கலியாணத்திற்கு உத்தால் இப்போது இப்படிச் சொல்லலாமா?”

7. Potato

இந்த அலமானம் என்னும் பொறுக்கமுடியாத. இதற்குத் தகுந்த செயல் வேண்டுமென்று பலவாறு யோசித்துக் கடைசியில் ஒரு யோசனை தோன்றி இந்தப் பசுவுக்குக் கொள்வனும் கர்வமும் இந்த ராஜாருட்டி சிஷ்யம் என்ற இதன் பிள்ளையாலும் அதன் மகனாலுத்தானே. இவ்விரண்டு மக்களையும் இன்றே போர்னியோ தீவுக்கு அனுப்பிவிட ஏற்பாடு செய்கிறேன்” என்று மனதில் தீர்மானித்தது.

இது இவ்வாறிருக்க வெளியே போன கலியாணப் பிள்ளையின் வேஷ்டியை அபகரிக்க அநேக ஜனங்கள் பிரயத்தனப்பட்டும், ஒருவருக்கும் இடம் கொடுக்காமல் சிலரை கீழே வீழ்த்தியும், சிலரை பயமுறுத்தியும், கிட்ட நெருக்க ஓட்டாமல் காளை சுற்றிப் போய்க்கொண்டிருந்தது.

இப்படி யிருக்கையில் அயர்ஷியர் என்னும் சீமையார் கிழப் பசுவினிடம் வந்து கலியாணம் விசாரித்து “உங்கள் குலமும் எங்கள் குலமும் பாஸ்பரம் தெரிந்ததானே. ஆகையினால் கொள்வினை கொடுப்பினால் நமது நேசம் இன்னும் விருத்தியாகும்” என்றது.

கிழப்பசு... “அது கல்ல யோசனைதான். பொருத்தம் பார்த்து செய்துகொள்வோம். எனக்கு ஒரு பெண்ணும் ஒரு பிள்ளையும் இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு சந்தேகம், உங்கள் நேசம் வேறாயிற்றே. ஆகையினால் ஒருவேளை சம்பந்தம் செய்வது சரியா என்பதுதான். எப்படி இருந்தபோதிலும் என் இனத்தாரைக் கேட்டு அடுத்தவாரத்தில் பதில் சொல்லிவிடுகிறேன்.”

சீமையார்—கல்லது, வந்த இடத்தில் ஒரு கல்யாணம் செய்தவைக்கலிமென்பது தான் என் எண்ணம்.

இப்படிப் பேசும்போது கிழப்பசுவையும் சீமை மாட்டையும் தடவிக் கொடுத்த கல்ல மாடுகள் என்று ஒரு பெரிய குடித்தனக்காரர் சொன்னார். அவரிடத்திற்கு மோட்டார் வண்டியிலிருந்து இறங்கினவரில் ஒருவர் வந்து வெளியே விட்ட காளை அவருடைய துறா என்று கேட்க, அவர் ஆம் என்று சொன்னார்.

மோட்டார் மனிதன்—“அந்தக் காளையை விலக்கு கொடுப்பீரா? அப்படியானால் என்ன விலை?”

குடித்தனக்காரர்—இவரைப் பார்த்தால் அசல் நேசத்தான் என்று தோன்றுகிறது. அதிக விலையும் கொடுப்பான் என்று நினைத்து அவனைப் பார்த்து ‘கியா’ இந்தக் காளை இன்று ரூபாய்க்கு குறையாது. சென்ற இரண்டு வருடமாக மாட்டு வேடிக்கையில் ஒருவர் கையில் அகப்படாமலே வீட்டிற்கு வந்திருக்கிறது. ராஜா ருட்டியின் தமக்கையைக் காண்பித்து “இந்தப் பசுவை ரூபாய் இருநூறுக்குமேல் கேட்டுவிட்டார்கள். கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டேன்.”

மோட்டார் மனிதன்—தனக்குள் மலுவுதான் என்று சந்தேகிப்பட்டு அதை வெளிக் காட்டாமல் “சரி உமது இஷ்டம்போல காளைக்கு 500 ரூபாயும் பசுவுக்கு 250 ரூபாயும் வாங்கிக்கொள்ளும்” என்று சொல்லிவிட்டு பைலிலிருந்து பவுன்னை எடுத்தான்.

குடித்தனக்காரர்—இருக்கட்டும். என் பையன் ஒருவன் இருக்கிறான் அவனையும் கல்துகொண்டு பணம் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன். இந்த அமளி அடங்கட்டும். காளை பேசி முடித்துக்கொள்வோம் என்றான். இதைக் கேட்டிருந்த கிழப்பசு கடுகெங்கி அன்று

இதில்

போது “ஹ்! ஹ்! தர்ம ஹ்!” என்று இதைக் கேட்ட அனைவரும் ஆச்சரியம் மூட்டத்தைப் பார்த்து அதில் இரண்டு மூடியிருந்த தவணை எடுக்கவும் அவை இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேசி மூக்கால் தட்டியல் காதுடன் ஏதோ ஏதோ குச குச என்று பேசிவிட்டு பறந்துபோன.

உத்தியோகஸ்தர்—சாஸ்திரிகளே! இதென்ன விசேஷம் இவைகள் பேசுவதில் வில்லையே.

சாஸ்திரி—இதன் கதை வெகு விசேஷம் பின்னால் சொல்லுகிறேன். இப்போது காழினை ஆய்விட்டபடியால் எல்லாருக்கும் விடை கொடுத்த அனுப்பிவிட்டு நாமும் ஊருக்குப் போகவேண்டும். எல்லாரும் செலவெடுத்துக்கொண்டு அவ்வாறு ஊர்களுக்கு சென்றனர். இதைப் பார்த்திருந்த மோட்டார் நாம் ஒன்று நினைக்க தெய்வம் ஒன்று நினைத்தது. கலியாணத்தில் கல்ல சாப்பாடி கிடைக்கும் என்று நினைத்த அறைகுறைபாய் இன்று காலைப் சாப்பிட்டு வந்தேன். இங்கே அவமானமும் பட்டினியுந்தான் கிடைத்தது. மாடுகளைப்போல் நாம் பால் கொடுக்க முடியாது. பவத்தில் நாம் அவைகளைவிட மேலானவர். ஒரு கை பார்த்ததான் வேணும் வண்டியில் பழைய சஞ்சி (பெட்ரோல்) ஒரு கியாஸன் இருந்தது. அதை குடித்துவிட்டு ஒருவருக்குச் சொல்லாமல் இவ்விடம் விட்டு ஓடவேண்டும் என்று புறப்பட்டது.

ORYZA SATIVA

RY

G. KRISHNAMOORTHY, F. E. H. S. (Lond), M. R. A. S. (Eng).

தெற்பயிர்

(முன்சொடர்ச்சி)

எருவிதேல்

பயிரின் வளர்ச்சிக்கு கைட்ரோஜன் என்ற உப்பு வாபு, பாஸ்பாரிக் ஆலிட் என்ற பிரகாசதாமிலம், பொடாஷ் என்ற சாம்பல்காரம் இம் மூன்றுமே முக்கியமாய் வேண்டியவை. அநேகமாய் தென்னிந்தியாவிலுள்ள நிலங்களில் போதுமான சாம்பல்காரமும், பிரகாச தாமிலம் குறைந்தும் இருப்பதாக அறியப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கைட்ரோஜன் என்ற உப்பு வாபு அவசியம் வேண்டியதென நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஜாஸ்தியான மூலவஸ்துக்களோடும், ஸ்தாணமாய் உப்பு வாபுவையும், பிரகாச தாமிலத்தையும் கொண்ட எருக்களையே தெற்பயிருக்கு இடவேண்டும். எலும்புத்துள், சூப்பாஸ்பேட் என்றவைகளை நிலத்தில் போடுவதால், பிரகாச தாமிலத்தை, பயிர்கள் பெறச்செய்யலாம். ஆனால் கைட்ரோஜன் என்ற உப்பு வாபுவை நேராய்ப் பயிர்கள் அடையுமாறு செய்வதே மிகவும் கவனிக்கவேண்டியது. அதற்கு (a) போடப்பட்ட எரு செயலற்றுத் தூங்கும் அசேட்ட நிலைமையி

7. Potash

உருக்கும்போது பயிரின் வளர்ச்சி அனைவ் நாள்டைவில் கொஞ்சங் கும்படியான ஆயத்த நிலைமைக்கு மின் சக்கை, முதலிய இயற்கை மூலச் சேர்க்கலாம். வேண்டிய சமயத்தில் இவைகளின் த, பயிர்கள் அடைகிறதில்லை யாதலால், இவைகளை ஒருவாறு நீக்க வேண்டியதாகிறது. (b) ஆயத்த நிலைமை அதாவது உப்புவாயு பயிருக்கு உடனே உபயோகமாகும் தயாரான ஸ்திதியில் இருக்கவேண்டும். (c) மண்ணிலேயே நிற்கும்படியாகவும், சீக்கிரம் கரைந்து வெளியேறிய போகாதன வாகவு மிருக்கவேண்டும் ஆதலால் பயிரினால் கிடைக்கப்பட்ட கூடிய அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கூடிய நிலைமையில் உப்புவாயுவைக் கொடுக்கும் செயற்கை எருக்களை தருந்தது. அதிலும், Nitrates என்ற அக்கினித் திராவக உப்புக்கள் ஏற்றனவைகளல்ல. அவைகள் (c) வகுப்பில் சேருகின்றன. மேலும், மண்ணிலிருக்கும் உப்புவாயு வஸ்துக்களை பிரித்தும் சிலவேளைகளில் அவ்வாயுவை வெளியிடும் சிறுயிர் நாம் எருவாக உபயோகிக்கும் கைட்ரேட் என்ற உப்பை சிழ் நிலையான (Nitrites) ஸ்திதியில் கொண்டு வந்து அது செடிகளுக்கு உணவாகாமல் போகிறது. இங்கு குறிப்பிட்ட நிலைமைகளைக் கொடுக்கக்கூடிய எரு நவாச்சார சம்பந்த பொருள்களாம், அதாவது நிலத்தில் போட்டதும் (Ammonia), நவாச்சார உப்பைக் கொடுக்கும் வியானுமைட் (Cynamide) தான் ஏற்றது. நவாச்சார உப்பும் (Ammonia), வியானுமைட்டும் (Cynamide) நெற்பயிர்களுக்கு எருவாகப் போட்டதில் நல்ல பலனைக் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் மண்ணிற்குள் காற்றுவாயும் செய்யவும், பின்னும் நெற்பயிரின் வளர்ச்சிக்குரிய ஏனைய உபகரணங்களைக் கொடுப்பதற்கும், இந்திய இயற்கை எருக்கள் (Organic matter) அத்தியாவசியமாக விருக்கின்றன. ஆதலால், சரியான கண்டுமுதல் கிடைக்கவேண்டுமாயின், செயற்கை எருக்களுடன் இயற்கை எருக்களையும் கலந்து போடவேண்டும். இப்படிச் செய்வதால், பயிர்களுக்கு, உப்புவாயு வேண்டிய தருணத்தில் கிடைப்பதுவுந்தவிர, பயிரின் வளர்ச்சிக்கு சாதகமானவைகளும் கிடைக்கின்றன. இயற்கை எருக்களை, பசுந்தாள், உரப்பயிர்களாலும் தொழு எருக்களாலும், பிண்ணாக்குகளாலும் சேர்க்கலாம். கிருஷிகர், வேறு இடங்களிலிருந்து தழைகளைக் கொண்டதும், சிலர் தங்கள் நன்செய் நிலங்களிலேயே கொழிஞ்சி, தைன்சா, சடம்பு, அவுரி முதலான பயிர்களைச் செய்து, அவைகள் பூக்கும் சமயத்தில் நிலத்திலேயே மடக்கி உழுதும் எருவாக்குகின்றனர். இதில் வேறு இடங்களிலிருந்துகொண்டு வரப்படும் கொழைகளை மேலானதாகும். நிலத்திலேயே, பசுந்தாள் பயிர்களை உண்டாக்குவதனால், மண்ணிலுள்ள உப்புவாயுவைக் குறைப்பதென்று, கண்டுமுதலைக் குறைக்கச் செய்யுமென அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது. ஆடாதோடை, வேப்பந் தழை, புங்கத்தழை, எருக்கத் தழை முதலிய கொழைகளை நெற்பயிருக்கு எருவாகப் போடுவதால் அதில் விசேஷ குணமிருப்பதாகத் தெரிகிறது. பாசிகளை நீக்க ஆடாதோடையும், நிலத்தின் களரை மாற்ற எருக்

கத் தழையும் உபயோகிக்கப்படுக.

களில், கடலைப் பிண்ணாக்கு, தே

பிண்ணாக்கு இவைகளே விசேஷ

தாயிலத்தை நிலத்திற் சேர்க்க

தூளைப் போட்டால், நிலத்தை உழுததும் போட்டால்

1 அல்லது 1½ அந்தர் (owt) எலும்புத் தூள்.

1½ அந்தர் கைனிட் (kainit)

4 அல்லது 5 டன் தொழு எரு.

இவைகளிடங்கிய கலவை உரத்தை நெற்பயிருக்கு போட்டதில் தென்னிந்தியாவில் நல்ல விளைவைக் கொடுத்திருப்பதாகவும், தொழு எரு கிடைக்காவிடில்,

3 முதல் 5 அந்தர் கடலைப் பிண்ணாக்கு 1 அந்தர் எலும்புத் தூள் 1 முதல் 2 அந்தர் கைனிட்

இந்தக் கலவை உரம் போட்டால் என ஜான் கென்னி அவர்கள் சொல்கிறார். மேற்கூறிய கணக்கு ஒரு ஏக்கருக்காகும்.

நெற்பயிர்—உரப் பரிகையில், அம்மோனியம் ஸல்பேட்டும் ஸுபர் பாஸ்பேட்டும் கலந்து போட்டதில் விசேஷ பலன் கிடைத்ததாகவும், வியானுமைட் அதற்கடுத்தபடியான பலன் கொடுத்ததாகவும் மைசூர் விவசாய டிபார்ட்மெண்டார் தெரிவிக்கிறார். வியானுமைட் எருவை, போட்டதும் நூற்றுக்களை நட்டதில் கெடுதலைச் செய்தனவென்றும், நடுவதற்கு 2 வாரங்களுக்கு முன்னமேயே போட்டதில் மேன்மையான குணத்தைக் கொடுத்தது என்றும் தெரிவிக்கிறார்.

சேன்னை விவசாய டிபார்ட்மெண்டார்.

எலும்புத் தூள் 30 பவுண்டு
மீன் பிண்ணாக்கு ... 75
கொட்டைமுத்துப் பிண்ணாக்கு ... 69.9
எலும்புக் கரித்தூள் (Bone char dust) 65.1
எலும்புச் சத்துள்ள பாரைக்கல் தூள் (four phosphate) ... 30
வேப்பம் பிண்ணாக்கு ... 30
கொண்ட இந்தக் கலவை எருவைத் தயாரித்து, இவை ஒரு ஏக்கருக்குப் போதுமானதாக விருக்கின்றனர்.

(இன்னும் வரும்)

7. K. S. LAWMY NAIDU

வெளவால் உரம்

வெளவாலை பாவரும் அறிவார்கள். ஜனப்பழக்கமில்லாத இருண்ட மண்டபங்களிலும், பாழடைந்த வீடுகளிலும் விசேஷமாக வசிக்கும். இதுவே துரிஞ்சல் எனக் கூறப்படும் ஓர்வகைச் சிறிய வெளவாலாகும். இது பூச்சிகளைப் பிடித்துத் தின்று ஜீவிக்கிறது. பின்னும் காடுகளில், மரங்களில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் மற்றோர் வகை வெளவாலை பழந்தின்னி வெளவால் எனக் கூறுவார்கள். இது பழங்களைத் தின்று ஜீவிக்கிறது. இவ்விரண்டு வகைகளோ தென்னிந்தியாவில் விசேஷமாகக் காணப்படுகின்றன.

வெளவால்கள் நிறைந்துள்ள, பழைய மண்டபங்களில் ஏராளமான வெளவால் புழுக்கை (உரம்), கிடப்பதை நாம் தினசரிக் காண்கிறோம். அது பயிர்களுக்குச் சிறந்த உரமாகும் என்பதை சிலரே அனுபவத்தில் அறிவார்கள். காதால் சிலர் கேட்டிருந்தும், அனுபவத்தில் அதன் உபயோகத்தை அறியாததாலேயோ அன்றோல் பிறர் உபயோகிப்பதை நேரில் பார்த்திராததாலேயோ, இதை சட்டை பண்ணுகிறதில்லை. இம்மண்டபங்களில் கிடைப்பவை கொஞ்சமேயாகிய சிலர் கூறலாகும். சிறு துளி பெருவெள்ளம். அன்றாடம் சேகரிப்பதால், வருட முடிவில் அது அதிகமாகவே யாகும். இது புஷ்பச் செடிகளுக்கும் பழச் செடிகளுக்குமே எருவாக உபயோகிக்கப்படுகிறது. கர்நாட் ஜில்லா, பங்களப் பள்ளியிலுள்ள எர்ரயாசி என்னும் குகையில், வெட்டி எடுக்கக் கூடியவாறு, ஏராளமான வெளவால் உரம் கிடைக்கிறதாம். எழுபத்தைந்து மைலுக் கப்பாலிலுள்ள கர்ப்பூஜ் பயிரிட வேர் இதை அள்ளிக்கொண்டு போனதைத்தான் பார்த்ததாகவும், விசாரித்ததில், அது கிடைக்கு மிடங்களிலுள்ளவர்கள், அது எருவாக உதவும் என்பதை அறிவார்களென்றும், பூரூஸ் புட் (Mr. Bruce-Epote) என்ற துரை சொல்லுகிறார். இதை ரசாயன பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில் எருவாக உபயோகிப்பது மேன்மையென்றும், அம்மோனியா என்ற ஷாச்சாரச்சத்து அதிகமாக இதில் உள்ளது என்றும் கூறுகிறார். இன்னமும் கர்நாட் ஜில்லாவில் கர்ப்பூஜ் கொடிகளுக்கு இதுவே விசேஷ எருவாகப் போடப்படுகிறது. நெற்பயிருக்கு உரமாகப் போட்டதில் நல்ல விளைவைக் கொடுத்திருக்கிறதாம். வெளவால் உரம் 100 பங்கில் 2 பங்கு பொட்டாஷ் என்ற சாம்பல்காரமும், 2.47 பங்கு கைட்ரேஜன் என்ற உப்பு வாயும், 17.52 பாகம் பாஸ்பாரிக் ஆலிட் என்ற பிரகாச தாயில்மும் கொண்டுள்ளது. சிலவிடங்களில் கிடைக்கும் வெளவால் உரங்களில் இதில் குறிப்பிட்டதைவிட 2 அல்லது 3 பங்கு கைட்ரேஜன் என்ற உப்புவாயு அதிகமாகக் கொண்டும் இருக்கி

இத்

மது. நெல்லூர் ஜில்லா, உதயகிரி,
15 வண்டிக்குமேல் இந்த உரம் சேர.

கிறதே, நமது கிராமங்களிலு 1000/- Rupees
பழைய வீடுகளிலும் கிடைக்கும் வெளவால் Rs 25/-each
கறிச் செடிகளுக்கும், பூச்செடிகளுக்கும் எருவாக உபயோகிப்பதில்
மடையக் கூடாதென்பதையே இங்கு குறிப்பிட வந்தோம். எல்லாப் பயி
ருக்கும், இதை உபயோகித்து வரலாம். பயிர்களுக்கு வேண்டிய எருச்
சத்து இதில் இருப்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். இனிமேலாவது இதன் உப
யோகத்தை அறிந்திராத நமது நண்பர்கள் இதை வீண் போக்காது ஆங்
காங்கு கிடைக்கக்கூடியவைகளைச் சேகரித்து உரமாக்கிக் கையாளுமாறு வற்
புறுத்துகிறோம்.

ஒவ்வொருவரும் தங்களால் எவ்வளவு மரங்களை வைத்துண்டாக்கக்
கூடுமோ அவ்வளவு வைத்துண்டாக்கவேண்டும். முதல் முதல் மரங்கள்
எல்லாருக்கும் மனோரம்பம் உண்டாக்கி அவைகளின்மேல் பிரீதியுண்டாக்கு
கிறது அவைகள் வெயில் நேரத்தில் நிழல் கொடுக்கிறது. அவைகள் அடுப்
புக்கு விருது தருகின்றது. அவைகளின் நிழலால் புல் விருத்தியாகிறது.
அவைகளின் இலை, காய்கள் மாட்டுத் தீனிக்கு உபயோகப்படுகிறது. கடைசி
யாய் மரங்களிலிருந்து உத்திரங்கள் முதலிய சாமான்களும் கிடைக்கிறது.
குடியானவன் தன் நிலத்தின் மத்தியிலிருக்கும் மரங்களை வெட்டி அப்புறப்
படுத்தாமல் அதைச் சுற்றிலும் உழுதுகொண்டு வரும் பழக்கம் அனேகமாய்
தப்பான் கரியம். ஆனால் கொல்லைகளின் ஓரங்களிலும், தெருக்கள் பட்டா
டைகளின் பக்கங்களிலும், வீடுகளைச் சுற்றிலும் மரங்களை வைத்துண்டாக்கு
வது தப்பிடமல்ல. இத்தேசத்தில் மரங்கள் வைத்துண்டாக்குவதில் கொஞ்ச
மும் பிரயாசை கிடையாது; ஆரம்பத்தில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தியிட்
டால் அவைகள் சுலபமாய் உண்டாகின்றன. நல்ல விதைகளாய்ச் சேகரித்து
அவைகளை சரியானபடி உரம் போட்டு தயார் செய்த சிறு பரத்திகளில்
விதைக்கவேண்டும். செடிகள் கொஞ்சம் வளர்ந்து சுமார் ஒரு அடி உயர
மாக நடலாய்க்காயிருக்கும்போது, 3 அடி ஆழமுள்ளவும், 3 அடி சச்சவுக்க
முள்ள குழிகள் தோண்டி அக்குழிகளிலிருந்து எடுத்த மேல் மண்ணையும்,
கெட்டியாயிருக்கும் கீழ் மண்ணையும், வெவ்வேறு குவியல்களாய் போட்டு
வைக்கவேண்டும். இக்குழி தோண்டப்பட்ட இடம் கல் காலாயிருந்தால் அக்
குழிகளுக்குள் கொஞ்சம் நல்ல களிமண்ணையும், களி கிளமாயிருந்தால்
அவைகளில் கொஞ்சம் கல் சாளைபையும் போடவேண்டும். அப்பால் குழி
தோண்டும்போது வைத்திருக்கப்பட்ட மேல் மண்ணையும், கொஞ்சம் கலப்பு
பசுளை எரு மண்ணையும் (vegetable mould) சமபாகம் சேர்த்து நன்றாய்க்
கலக்கி அக்குழியில் போட்டு நன்றாய் மிதித்து அதில் செடி நடவேண்டும்.
செடிபை நட பரத்திகளிலிருந்து அப்புறப்படுத்தும்போது அதன் வேரக
ளைச் சுற்றி கொஞ்சம் மண்ணிருக்கும்படி கட்டியுடன் பெயர்த்து, அந்த
மண்ணை உடையாமல் நன்றாய் உருண்டை செய்து அந்தக் கீழ்வேண்டும்.
நட்டவுடன் செடிக்கு நன்றாய்த் தண்ணீர் வார்த்து அப்பால் வார்த்து
ஒருதரம் ஒரு சட்டி தண்ணீர் வார்க்கவேண்டும். (Selected.)

“மரணி”

பத்திரிகை

செய்து செழித்தோங்கும் நோக்கத்தைக் கொண்டு
கா, இலங்கை, காவிய, புராண, இதிகாச, சரித்திர, சாஸ்திர, நவீன,
நீடக முதலிய அருமையான விஷயங்கள் பிரசுரமாகும் இனிய செந்தமிழ்ப்
பத்திரிகை.

சந்தா விவரம்

வருஷம் 1-க்கு உள்நாட்டிற்கு (தபாற்கூலி யுள்பட) ரூ. 2-0-0
வெளிநாடுகளுக்கு , 2-8-0

மாதிரிப் பிரதி வேண்டுமோர் 2½ அணவுக்கு
தபால் ஸ்டாம்புகள் அனுப்பவும்.

விளம்பர விஷயம் எழுதிக் கொள்ளுகொள்ளலாம்.

மாணேஜர்,

“தமிழ்ப் பிமாணி”

அம்பாசமுத்திரம், (S. I. R.)

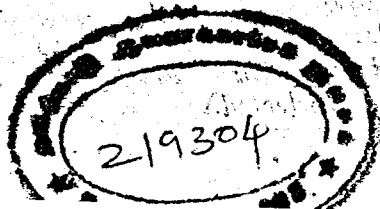
“தேசாபிமாணி”

ஓர் சிறந்த இங்கிலிஷ் தமிழ் வாராந்தப் பத்திரிகை

விளம்பரம் செய்வோர்க்குத் தகுந்த சாதனம்.

“தேசாபிமாணி” ஆபீஸ்,

கூட ஊர் N. 7

The Central Tipi

Head Office:- 170, Dhurru.

Capital Rs 1,00,000/- Fully

Divided into 4000 Shares of Rs 25/-each.

Payable Rs. 3, with application, Rs. 2, on allotment within 30 days from the date of acceptance and the balance by 4 two-monthly instalments of Rs. 5 each according to calls. Admission fee Rs. 1 with each application.

Strong Board of Directors

Dividend Expected

When 500 acres will be in full bearing giving an outturn of crop (Pucca Tea) at the rate of 12 Mds. per acre, the profit expected thereof may be seen from the following calculation:

$$500 \times 12 = 6000 \text{ Mds.}$$

Average price ... Rs. 0 8 0 per lb.

Do. cost ... " 0 4 6 "

Net profit ... " 0 3 6 "

i. e. Rs. 17-8-0 per Md.

Rs. 17-8 $\times$ 6000 = 105000, which brings a net profit of 105 per cent on the Capital of Rs. 1,00000.

Hence, a dividend of cent per cent may be fairly expected.

The following statement of dividends declared by the following Tea Companies under Indian management will be of some interest to the investing public in this business.

Table of Dividends Under Indian Management.

NAME	Nominal Value.	Present Market value	Dividend Per cent.
Gurjang Jhora	Rs. 50	Rs. 1000	210 per cent.
Chamurechi	" 50	" 1000	220 "
Jalpaiguri	" 250	" 1500	175 "
Atiabarie	" 50	" 550	125 "
Anjuman	" 50	" 300	50 "

For particulars apply to —

THE ORIENTAL PLANTERS' AGENCY, (K)

Managing Agents.

Soaps!!

Roger and Gallet Paris

Savon Au Jasmin

Savon Pate Dame Ndes Bise

Savon Boise De Santal

Savon A La Glycerine

Savon Le Reseda

Fleurs D'amour,

etc. etc.

PRICES ON APPLICATION

பிரேஞ்சு ஸோப்புகள் !

சந்தன ஸோப்பு, பாதாம் ஸோப்பு, கிரிஸரன் ஸோப்பு,
மல்லிகை ஸோப்பு, முதலியவைகள் தேவையா !!

உடனே கிரய ஜாபிதாவுக்கு எழுதுங்கள் !!!

R. R. Velaginla,

PERFUMERIE,

Trichinopoly.

Printed at the South Indian Press, 82, Armenian Street, Madras,
and Published by G. Krishnamoorthy Aiyar, Madras.